Kirkkonummen kunnan ympäristönsuojelumääräykset

Voimaan 1.1.2027

Hyväksytty rakennus- ja ympäristölautakunnassa 20.10.2026 § 115

KIRKKONUMMI
KYRKSLÄTT

Sisällys

1. LUKU: YLEISET MÄÄRÄYKSET 4
1 § Määräysten tavoite ja soveltaminen....4
2 § Paikalliset olosuhteet 4
3§ Määritelmiä 5
2. LUKU: JÄTEVEDET....7
4 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella....7
1. Kaksoisputkijärjestelmä 7
2. Hule- ja muiden vesien johtaminen käsittelyjärjestelmiin....8
3. Vähimmäissuojaetäisyydet kaikilla viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla....9
4. Jätevesien käsittely 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla....10
5. Jätevesien käsittely yhteispuhdistamoissa....10
6. Työmaavedet....11
3. LUKU: VESIENSUOJELU 13
5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu....13
1. Laitteiden peseminen....13
2. Veneiden pohjamaalin poisto....14
6 § Mattojen ja vastaavien tekstiilien peseminen ranta-alueilla....14
4. LUKU: ÖLJYJEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY 15
7 § Kemikaalien varastointi ja säilytys....15
8 § Öljysäiliöiden kunnossapito ja tarkastus 16
1. Säiliöiden tarkastaminen....16
2. Säiliöiden poistaminen 16
9 § Maaperän tai pohjaveden suojaaminen....17
5. LUKU: LUMEN, JÄTTEIDEN JA YLIJÄÄMÄMAIDEN KÄSITTELY....19
10 § Lumenkaatoalueet....19
11 § Jätteiden käyttö maaperässä....19
12 § Ylijäämämaiden hyödyntäminen maanrakentamisessa....21

6. LUKU: ILMANSUOJELU JA PÖLYN TORJUNTA 22
13 § Savukaasupäästöt 22
14 § Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt 23
7. LUKU: MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA 24
15 § Tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta työstä tai tapahtumasta 24
16 § Meluilmoitus 25
17 § Erityistilanteisiin ja yöaikaan liittyvät toimintarajoitukset 28
8 LUKU: HEVOSTEN JA MUIDEN KOTIELÄINTEN PITOON LIITTYVIÄ MÄÄRÄYKSIÄ ... 29
18 § Uudet eläinsuojat 29
19 § Lannan käsittely 29
20 § Vähimmäisetäisyydet vesikohteisiin 30
21 § Ratsastuskenttien ja ulkotarhojen pohjamateriaalien hävittäminen 31
9. LUKU: MUUT MÄÄRÄYKSET 31
22 § Maalämpöjärjestelmät 31
23 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä 32
10 LUKU: VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET 32
24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo 32
LUETTELO KUNNAN MUISTA MÄÄRÄYKSISTÄ JA SÄÄNNÖISTÄ 33
LIITTEET 33
Liite 1. Kartat tärkeistä pohjavesialueista (luokat 1 ja 2) 33
Liite 2. Kartat vedenottojärvistä ja -joesta 33
Liite 3. Vesilain mukaiset vesistöt 33

1. LUKU: YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Määräysten tavoite ja soveltaminen

Näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista ja turvata terveellinen, viihtyisä ja luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö.

Nämä määräykset ovat voimassa koko Kirkkonummen kunnan alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

Näiden ympäristönsuojelumääräyksien lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelusta annettuja lakeja ja asetuksia sekä näiden nojalla annettuja muita määräyksiä. Mikäli laki tai asetus on ristiriidassa näiden määräyksien kanssa, noudatetaan lakia tai asetusta.

> **Perustelut**
>
> Informatiivinen kappale kaavamääräyksien ja ympäristönsuojelumääräysten suhteesta.

2 § Paikalliset olosuhteet

Kirkkonummen kunnan paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja määräyksiä, ovat näiden määräysten liitekartoissa rajatut seuraavat alueet:

Tärkeät pohjavesialueet, joilla tarkoitetaan pohjavesialueita, jotka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeiksi tai vedenhankintaan soveltuviksi 1- ja 2- luokan pohjavesialueiksi (liite 1).

Vedenottojärvet ja ranta-alueet, joilla tarkoitetaan yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeitä vesialueita (järvet: Humaljärvi, Meiko, Valkolampi ja Niittylampi, vedenottojoki: Ingelsån-Kvarnbyån, liite 2) ja vesiensuojelun kannalta tärkeitä ranta-alueita (vesilain mukaiset vesistöt, liite 3).

> **Perustelut**
>
> Järvisyys leimaa erityisesti Kirkkonummen pohjoispuolen haja-asutusalueita. Hyvä jätevesien käsittely vedenottojärvien läheisyydessä ja muilla ranta-alueilla on yhdyskunnan vedenhankinnan ja pintavesien suojelun kannalta tärkeää. Nämä ovat myös pilaantumiselle herkkiä alueita. Suuri osa Kirkkonummen järvistä on tällä hetkellä

> tyydyttävässä tai sitä huonommassa ekologisessa tilassa. Suomen ja EU:n tavoitteena on, että kaikkien vesien tila olisi hyvä tai erinomainen. Alun perin tämä tavoite piti saavuttaa jo vuoteen 2015 mennessä. Hyvä jätevesien käsittely suojaa myös talousvesikaivoja pilaantumiselta. Moni alue Kirkkonummelle on jatkossakin vesi- ja viemäriverkoston ulottumattomissa.

3§ Määritelmiä

Näissä määräyksissä tarkoitetaan:

harmailla jätevesillä astian- tai pyykinpesusta, ruuanlaitosta tai peseytymisestä aiheutuneita jätevesiä

harvaan asutulla alueella muuta kuin taajama-aluetta (tilastolliseksi taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei ole 200 metriä suurempi)

Jätevesien käsittelyjärjestelmällä talousjätevesien puhdistusta tai muuta käsittelyä varten tarvittavien laitteiden ja rakenteiden muodostamaa kokonaisuutta, joka voi koostua saostussäiliöstä, imeytyskentästä, suodatuskentästä, umpisäiliöstä, pienpuhdistamosta tai muista laitteista taikka näiden laitteiden ja menetelmien yhdistelmästä.

Jätevesijärjestelmällä rakennuksissa ja rakennusten ulkopuolella olevien talousjätevesiviemäreiden sekä jätevesien käsittelyjärjestelmien muodostamaa kokonaisuutta, joka on tarpeen kiinteistön talousjätevesien johtamiseksi ja käsittelemiseksi.

maanalaisella säiliöllä maanpinnan alapuolella maaperässä tai erillisessä bunkkerissa olevaa säiliötä

maanpäällisellä säiliöllä maanpinnan yläpuolella tai kellaritilassa olevaa säiliötä

imeytyskentällä maahan kaivettua tai pengerrettyä jäteveden käsittelylaitteistoa, jossa saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään suodatinkerrosten läpi maaperään puhdistumaan ennen veden pohjaveteen joutumista

suodatuskentällä maahan kaivettua tai pengerrettyä jäteveden käsittelylaitteistoa, jossa saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi johdetaan maahan rakennettujen hiekka-sepelisuodatinkerrosten läpi, kootaan suodatinkerrosten alaisella putkistolla ja johdetaan edelleen maastoon tai jatkokäsittelyyn. Suodatuskenttä varustetaan sijoituspaikan sitä

edellyttäessä tiiviillä pohjalla

mustalla vedellä, WC-vedellä jätevettä, joka tulee vesikäymälöistä ja johon ei sisälly muita vesiä

pienpuhdistamolla muuta jäteveden käsittelylaitetta kuin saostussäiliötä, umpisäiliötä, suodatuskenttää tai imeytyskenttää. Laitteen toimintaperiaate voi olla mekaaninen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä

PIMA-asetuksella valtioneuvoston asetusta maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007)

puhdistetulla jätevedellä saostuskaivojen ja maaperäkäsittelyn tai vastaavan laitteiston jälkeen maastoon johdettavaa jätevettä

ranta-alueella vyöhykettä, joka on lähempänä kuin 100 metrin päässä vesistöstä (keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta)

rantaviivalla vesialueen rajaa maata vastaan keskivedenkorkeuden mukaan

saostussäiliöllä jäteveden yksi- tai useampiosaista, vesitiivistä mekaanista esikäsittelylaitetta, jonka läpi jätevesi virtaa ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on pidättää jätevedestä erottuvat laskeutuvat kiintoaineet ja vettä kevyemmät aineosat

talousjätevedellä asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa, karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä

umpisäiliöllä (jäteveden umpikaivo) vesitiivistä, talousjäteveden tai lietteen tilapäiseen varastoimiseen tarkoitettua säiliötä, josta ei ole jäteveden purkuputkea ympäristöön

vaarallisella kemikaalilla kemikaalia, joka räjähdys-, palo-, säteily-, myrkky- tai syövyttävyysominaisuuksiensa vuoksi voi vahingoittaa ihmisiä, omaisuutta tai ympäristöä

vedenottojärvellä talousveden ottoon käytettäviä järviä ja niiden lasku- uomia, joista otetaan raakavettä talouksien tai teollisuuden tarpeisiin (liite 2)

vesistöllä vesilain mukaista vesistöä (järvi, lampi, joki, puro, muu luonnollinen vesialue, tekojärvi, kanava tai muu vastaava keinotekoinen vesialue) (liite 3) sekä merialuetta

vähäisellä määrällä harmaita jätevesiä harmaata jätevettä, joka on peräisin rakennuksesta, jossa on korkeintaan yksi vesipiste ja korkeintaan 30 litran

lämminvesivaraaja

ylivesikorkeudella (HW 100) kauden maksimi- eli ylintä vedenkorkeutta

2. LUKU: JÄTEVEDET

4 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella

(kiinteistöä ei ole liitetty vesihuoltolaitoksen tai vastaavaan viemäröintiin)

Jätevesien käsittelystä ja johtamisesta on usein määrätty myös kaavamääräyksissä. Mikäli kaavamääräykset ovat näitä vaatimuksia tiukempia, on niitä noudatettava.

Viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesijärjestelmiin ei saa laittaa sinne kuulumattomia aineita, kuten vaarallisia aineita, maaleja tai lääkkeitä.

Jätevesien käsittelyssä on ympäristönsuojelulaissa (527/2014), jätevesiasetuksessa (valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla, 157/2017) ja muissa laeissa annettujen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia toimenpiteitä:

> **Perustelut**
>
> Umpisäiliöitä tyhjentävien loka-autojen säiliöt puretaan kunnallisen viemäriverkoston tyhjennyspisteisiin, joista jätevedet kulkeutuvat kunnallisiin puhdistamoihin ja mahdolliset haitalliset aineet sekoittavat puhdistusprosesseja. Lisäksi vieraat aineet voivat aiheuttaa kiinteistökohtaisten puhdistamojen puhdistusprosessin häiriintymisen. Jos kiinteistökohtaiset jätevedet johdetaan saostuskaivoista kiinteistön läheisyyteen maaperä- tai muun käsittelyn kautta, vieraita aineita saattaa päästä pohjaveteen, maaperään tai vesistöihin, jolloin ne voivat aiheuttaa pilaantumista.

1. Kaksoisputkijärjestelmä

Uusiin rakennuksiin tulee rakentaa ns. kaksoisputkijärjestelmä seinien ulkopuolelle saakka, eli eri putkisto WC-vesille (”mustat vedet”) ja harmaille vesille.

> **Perustelut**
>
> Kaksoisputkijärjestelmä mahdollistaa harmaiden ja mustien vesien erottelun ja hyödyntämisen. Harmaiden vesien erottelu mustista vesistä kannustaa käsittelemään

ne kiinteistöllä sen sijaan, että niitä kuljetettaisiin jätevesiverkostoon. Tämä vähentää kuljetuksesta aiheutuvia päästöjä. Kun keskitettyyn jätevesien käsittelyyn päätyy pääasiassa mustia vesiä, on jätevesien koostumus vahvempaa, jolloin jätevesien hyödyntäminen esimerkiksi biokaasun tuotannossa ja ravinteiden talteenotossa on mahdollista. Näin edistetään toimivaa ravinnekiertoa, jossa fosfori ja typpi palautuvat takaisin maatalouden käyttöön sen sijaan, että ne menetettäisiin. Lisäksi järjestelmän tekninen etu on se, että erillisissä putkissa kulkevien vesien ansiosta mahdolliset viat ja tukokset on helpompi paikantaa ja korjata, mikä parantaa koko järjestelmän toimintavarmuutta ja vähentää huoltokustannuksia.

2. Hule- ja muiden vesien johtaminen käsittelyjärjestelmiin

Hulevesien tai muiden vastaavien suurten vesimäärien, kuten uima-allasvesien, johtaminen kiinteistökohtaisiin jätevesien käsittelyjärjestelmiin on kielletty.

Ulkona sijaitsevia uima-altaita, paljuja ja poreammeita tyhjennettäessä ja pestessä vesi pitää johtaa viemäriin, jos kiinteistö on jätevesiviemäriverkoston piirissä. Jos kiinteistö sijaitsee kunnallisen jätevesiviemäriverkoston ulkopuolella, voidaan altaiden jätevedet johtaa hallitusti maaperään noudattaen 3 kohdan vähimmäissuojaetäisyyksiä. Vettä ei saa laskea suoraan vesistöön tai ojaan. Veden on annettava seistä altaassa vähintään viikon ajan ilman kloorin lisäämistä ennen altaan tyhjentämistä. Ympäristölle haitallisia kemikaaleja sisältävää vettä ei saa johtaa maaperään. Tyhjennysvedestä ei saa aiheutua vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Jos kiinteistö sijaitsee pohjavesialueella, ei tyhjennysvettä saa johtaa maaperään.

Perustelut

Hulevesien sekä muiden suurten vesimäärien, kuten uima-allasvesien, johtaminen kiinteistökohtaisiin jätevesien puhdistuslaitteisiin on tarpeen kieltää, koska laitteistoja ei ole suunniteltu ja mitoitettu tällaisten vesien käsittelyyn.

Kloorilla ja muilla kemikaaleilla on haitallisia vaikutuksia vesistöihin ja pohjavesiin. Kloori haihtuu vedestä ajan myötä, joten veden on hyvä antaa seisoa ilman kemikaalilisäyksiä ennen veden maaperään johtamista. Altaiden, paljujen ja ammeiden tyhjennyksiä varten voidaan esimerkiksi rakentaa purkukaivo, johon tyhjennysveden voi purkaa myös talviaikana. Tyhjennyskaivoksi käy pohjaton, riittävällä sepelipesällä varustettu betonirengaskaivo. Tyhjennyskaivoa rakennettaessa on noudatettava 3 kohdan vähimmäissuojaetäisyyksiä.

3. Vähimmäissuojaetäisyydet kaikilla viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla

Suunniteltaessa jätevesien käsittelyä ja jätevesien purku- tai imeytyspaikkaa tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä muun kuin umpisäiliöjärjestelmän osalta:

Kohde	Suojaetäisyys (m)
Talousvesikaivo	30
Tie tai kiinteistön raja *	5 *
Vesistö, noro tai lähde	100 m mustat vedet 30 m harmaat vedet
Suojakerros ylimmän pohjavesipinnan yläpuolella:	
Suodatuskenttä	0,5
Imeytyskenttä	1

* Naapurin tai tienpitäjän kirjallinen lupa tarvitaan puhdistettujen jätevesien johtamiseen raja- tai tieojaan tai vähimmäisetäisyydestä poikkeamiseen naapurin tai tien rajasta.

Ranta- ja saaristoalueilla noudatetaan jätevesiasetuksen (157/2017) 4 §:n mukaista ohjeellista puhdistustasoa pilaantumiselle herkillä alueilla.

Vähäisiä määriä harmaata jätevettä voidaan imeyttää 20–30 m etäisyydellä rannasta, ei kuitenkaan lähemmäksi rantaa kuin rakennus, jossa jätevedet syntyvät.

Umpisäiliötä ei saa rakentaa kiinteistöille, joihin ei voida kaikkina aikoina osoittaa johtavan loka-autolla ajokelpoista tietä.

Ranta-alueilla ja alavilla alueilla käsittelylaitteistot tulee sijoittaa siten, että myös tulva-aikoina ja ylimmän meren, joen tai järven pinnan aikana käsittelylaitteistot toimivat suunnitellusti.

Perustelut:

Suojaetäisyydet on määritetty riskiperusteisesti asiantuntija-arviona. Vaatimuksissa ei ole muutoksia. Kaikki suojaetäisyydet esitetään samassa taulukossa. On selkeämpää, että kaikki suojaetäisyydet ovat samassa taulukossa.

Jätevesijärjestelmään mahdollisesti sisältyvä laitteiston ja purkupaikan välinen putkisto voi sijaita suojaetäisyyttä lähempänä.

Määräyksiin ei sisälly vesi-wc-kieltoa rannoilla, vaan umpisäiliökielto, jos loka-auto ei pääse kiinteistölle. Ranta-alueen kiinteistöillä, joille loka-auto ei pääse kaikkina aikoina,

voidaan wc-vesien käsittely hoitaa pienpuhdistamolla, jos purkupaikka on tarpeeksi kaukana rannasta ja puhdistamon puhdistustulos täyttää lain vaatimukset. Mustia vesiä ei siis saa puhdistettuinakaan imeyttää maahan ranta-alueilla, vaan purkupaikan on sijaittava taulukossa esitettyjen suojaetäisyyksien päässä vesistöstä.

Se, ettei umpisäiliötä saa rakentaa kiinteistöille, joihin ei voida kaikkina aikoina osoittaa johtavan loka-autolla ajokelpoista tietä, ei tarkoita, että tietä pitäisi pitää koko ajan loka-autolla ajettavassa kunnossa ja esimerkiksi aurata päivittäin. Riittävää on, että tieyhteys voidaan loka-autoa varten saattaa ajettavaan kuntoon ympäri vuoden.

Harmaita jätevesiä voidaan imeyttää puhdistettuna yli 30 m etäisyydelle vesistöstä. Harmaat jätevedet tulee ranta-alueella käsitellä siten, ympäristöön aiheutuva kokonaiskuormitus vähenee jätevesiasetuksen (157/2017) pilaantumiselle herkille alueille annetun ohjeellisen puhdistustason mukaisesti. Ranta-alueelle sijoittuva vakituinen asutus kuormittaa vesistöä tyypillisesti vähintään yhtä paljon kuin loma-asutus. Siten käsittelyvaatimuksissa ei ole tarpeen tehdä eroa vakituisen ja loma-asutuksen välillä. Herkille alueille annetun tiukemman puhdistustasovaatimuksen asettaminen noudatettavaksi ranta-alueella on paikallisten olosuhteiden vuoksi välttämätöntä.

4. Jätevesien käsittely 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla

1- ja 2-luokan pohjavesialueilla jätevesien käsittely tulee toteuttaa umpisäiliöllä tai pienpuhdistamolla, jonka puhdistustulos täyttää lain edellytykset ja jonka purkuvedet voidaan johtaa pohjavesialueen ulkopuolelle. 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla kaikkien jätevesien maahan imeyttäminen ja purku on kielletty, vaikka jätevedet olisi puhdistettu. Alueella käsitellyt jätevedet on johdettava pohjavesialueen rajan ulkopuolelle tai käytettävä välivarastointiin ylitäytön hälyttimellä varustettuja tiiviitä umpisäiliöitä. 1- ja 2-luokan pohjavesialueiden sijainti on esitetty liitteessä 1.

Perustelut:

Määräyksen tarkoituksena on estää pohjaveden pilaantuminen (YSL 17 §).

5. Jätevesien käsittely yhteispuhdistamoissa

Puhdistamoissa, joissa käsitellään yli 10 henkilön jätevedet, talousjätevedet on puhdistettava siten, että jätevesiasetuksen mukainen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla täyttyy.

Kohdan 3 vähimmäissuojaetäisyyksiä tulee noudattaa.

Yhteispuhdistamoissa on oltava nimetty jätevesijärjestelmän asianmukaisesta käytöstä ja huollosta vastaava henkilö. Käyttäjien tulee laatia yhteispuhdistamon käytöstä

kirjallinen huolto- ja käyttösopimus.

Edellä esitetty koskee jätevesien käsittelyjärjestelmää, joka ei edellytä ympäristönsuojelulain 27 § tai 28 §:n nojalla ympäristölupaa.

> **Perustelut**
>
> Talousjätevesien käsittelyyn tarkoitettuihin yhteispuhdistamoihin voidaan johtaa enimmillään jopa 99 asukkaan jätevedet ilman, että se edellyttää ympäristöluvan hakemista puhdistamon toiminnalle. Tällaisista yhteispuhdistamoista johdetaan kuitenkin huomattavia määriä käsiteltyä jätevettä yleensä yhteen paikkaan maastossa. Suurten jätevesimäärien ja niiden mahdollisten haittavaikutusten takia on tarpeen, että jätevedet käsitellään yhteispuhdistamoissa mahdollisimman hyvin.
>
> Yhteispuhdistamolla tarkoitetaan alueellisesti yhteistä jätevesijärjestelmää, ei esim. usean talouden yhteisiä umpisäiliöratkaisuja samalla alueella. Kirjallisen huolto- ja käyttösopimuksen avulla määritellään mm. yhteispuhdistamon sijaintiin, hoitoon, huoltoon ja kustannuksiin liittyviä vastuukysymyksiä.

6. Työmaavedet

Työmaavedellä tarkoitetaan työmailla muodostuvia vesiä tai lietettä kuten työmaakaivantoon suotautuvaa pohja- ja/tai orsivettä, taivaalta satavaa vettä, kaivantoa ympäröiviä pintoja pitkin valuvaa hulevettä, erilaisissa työmenetelmissä, kuten porauksissa, käytettävää vettä sekä rakennusten ulkopintojen kunnostuksessa syntyvää vettä tai lietettä, jonka poisjohtamista rakentaminen edellyttää.

Kaikilla työmailla tulee pyrkiä siihen, että työmaavesiä syntyy mahdollisimman vähän. Vesistöön johdettavan työmaaveden laadun tulee olla puhtaampaa kuin purkuvesistön laatu. Ympäristöön ei saa työmaavesien mukana päätyä ympäristölle haittaa aiheuttavia aineita. Myös roskien joutuminen ympäristöön on estettävä.

Työmaavesistä ei saa aiheutua haittaa ympäristölle tai hulevesi- tai viemäriverkostolle. Hule- tai viemäriverkoston omistaja voi asettaa tarkempia vaatimuksia verkostoon johdettaville työmaavesille.

Mikäli työmaavesistä aiheutuu haittaa työmaan ulkopuolelle, tulee toimijan ilmoittaa siitä ympäristönsuojeluviranomaiselle ja poistaa haitta viipymättä.

Rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava siitä, että hankkeessa laaditaan erillinen työmaavesien hallintasuunnitelma, ellei kyseessä ole vaikutuksiltaan vähäinen rakennushanke, kuten yhden erillispientalon rakentaminen tai talousrakennuksen rakentaminen.

Perustelut

Työmaavesistä on tarpeen määrätä, sillä ne voivat aiheuttaa vesiympäristössä mm. veden samentumista, vesikasvien kasvun heikkenemistä, rantojen ja pohjien liettymistä sekä kalojen ja mädin tukehtumista. Puutteellisesti käsitelty työmaavesi kuormittaa eliöitä ja voi hävittää kokonaisia eliöyhteisöjä. Lisäksi käsittelemättömät työmaavedet voivat aiheuttaa viemäreiden, kaivojen, pumppaamoiden, ym. rakenteiden liettymistä, tukkeutumista ja syöpymistä sekä jätevesivahinkoja kiinteistöissä.

Määräyksen tavoitteena on, että työmaavesiä syntyisi mahdollisimman vähän ja että ympäristöön päätyvät työmaavedet ovat puhtaampia kuin vastaanottava vesiympäristö. Mikäli vastaanottava vesiympäristö on hyvälaatuista, on riittävää, että työmaavesien laatu vastaa vastaanottavan vesistön laatua. Hulevedet purkautuvat vesiympäristöön, kuten ojaan, puroon, järveen tai mereen. Näin ollen epäpuhtaat työmaavedet voivat aiheuttaa kuormitusta ympäristölle.

Työmaavesisuunnitelmasta määrääminen on tarpeellista, jotta työmaavesien hallintaan kiinnitetään huomiota jo ennen kuin rakentaminen aloitetaan ja näin ympäristöä kuormittavien työmaavesien syntymistä pystytään minimoimaan.

Rakentamislupaa edellyttävien toimenpiteiden osalta rakentamisluvassa voidaan antaa määräyksiä työmaalla syntyvien vesien käsittelystä.

Jätevesiin liittyvää sääntelyä ja ohjeistusta:

Valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017).

Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen jätehuoltomääräykset (**linkki**)

Kirkkonummen kunnan rakennusjärjestys (**linkki**)

Kunnan maalämpöporausohje (**linkki**)

Pääkaupunkiseudun työmaavesiohje (**linkki**)

3. LUKU: VESIENSUOJELU

5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

1. Laitteiden peseminen

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden peseminen kiinteistöllä liuotinpesuaineilla on kielletty muualla kuin tähän tarkoitukseen rakennetulla tiivispohjaisella pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta jätevesiviemäriin tai muuhun järjestelmään, joka on sopiva liuotinaineiden käsittelyyn.

Tavanomaisessa asumiskäytössä olevalla kiinteistöllä ajoneuvojen ja vastaavien laitteiden satunnainen peseminen on sallittua muilla kuin liuotinpesuaineilla, mikäli pesuvedet voidaan johtaa kiinteistön alueella viemäriin tai imeyttää maahan kiinteistön alueella siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden huolto- tai korjaustoimintaan käytettävillä kiinteistöillä ja muilla alueilla, joilla niitä pestään toistuvasti tai ammattimaisesti, tulee peseminen tehdä tähän tarkoitukseen rakennetulla tiivispohjaisella pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta jätevesiviemäriin tai muuhun järjestelmään, joka on sopiva liuotinaineiden käsittelyyn.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla sekä sellaisilla ranta-alueilla, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

Pohjavesialueilla sijaitsevilla kiinteistöillä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen on kielletty muualla kuin tähän tarkoitukseen rakennetulla tiivispohjaisella pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivoon.

Kovaäänisiä pesulaitteita kuten painepesureita toistuvasti käytettäessä on otettava huomioon luvun 7 määräykset melusta.

> **Perustelut**
>
> Aina liuottimilla pestäessä tai pesun ollessa ammattimaista tai toistuvaa tulee pesun tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Toistuvalla tai ammattimaisella ajoneuvojen pesemisellä tarkoitetaan pesemistä, joka tapahtuu useita kertoja vuodessa tai jossa käytetään vahvoja pesuaineita. Ympäristönsuojelulain mukaan maahan ei saa

päästää ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Jätevedet, jotka syntyvät pestäessä ajoneuvojen ja vastaavien laitteiden satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla, sisältävät pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Satunnaisella pesemisellä tarkoitetaan oman ajoneuvon tai vastaavan laitteen tavanomaista puhdistusta muutaman kerran vuodessa. Vesiä maaperään imeytettäessä tai maastoon johdettaessa on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumista.

Toiminnalle tulee olla ympäristölupa, mikäli siitä voi aiheutua vesistön, ojan, lähteen tai noron pilaantumista, tai eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta naapurustolle.

Määräyksen tavoitteena on estää pesemisestä muodostuvien jätevesien ja pohjavettä pilaavien aineiden pääsy maaperään ja sitä kautta pohjaveteen ja vesistöihin. Maaperän pilaaminen on kielletty ympäristönsuojelulain 16 §:ssä ja pohjaveden pilaaminen ympäristönsuojelulain 17 §:ssä.

2. Veneiden pohjamaalin poisto

Veneiden pohjamaalin poistaminen on suoritettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteiden pääsyn maaperään ja jolta maalijäte voidaan kerätä mahdollisimman tarkoin talteen. Maalijäte, veneiden hiontapöly ja muu haitallinen jäte on toimitettava asianmukaiseen keräyspisteeseen tai käsittelyyn.

Perustelut

Veneiden pohjissa käytetään ainakin toistaiseksi yleisesti myrkyllisiä maaleja. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa anti-fouling-maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat kunnostuspaikan maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulee saada talteen.

6 § Mattojen ja vastaavien tekstiilien peseminen ranta-alueilla

Mattojen ja vastaavien tekstiilien peseminen ja huuhteleminen vesistöissä on kiellettyä. Peseminen on kielletty myös 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla, jos pesu- ja huuhteluvedet imeytetään maaperään.

Mattojen ja vastaavien tekstiilien peseminen tulee suorittaa viemäriin liitetyillä kunnallisilla matonpesupaikoilla tai maalla siten, että puhdistamattomat pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön tai sadevesiviemäriin. Pesuvesistä ei saa aiheutua haittaa naapureille.

> **Perustelut**
>
> Matonpesuvedet rinnastetaan harmaisiin jätevesiin. Ammattimaisesti tai muutoin laajamittaisesti sekä yleisillä pesupaikoilla mattoja pestäessä tulee pesuvedet käsitellä kuten muutkin jätevedet. Jätevedet tulee tällöin johtaa yleiseen viemäriverkostoon tai käsitellä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

4. LUKU: ÖLJYJEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY

7 § Kemikaalien varastointi ja säilytys

Polttoaineiden, öljyjen ja muiden kemikaalien varastointi ja säilytys kiinteistöllä tulee järjestää niin, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pohjaveteen, vesistöihin ja muuhun ympäristöön on estetty kaikissa tilanteissa.

Ulkona olevien vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastojen on oltava aidattuja, lukittuja tai ulkopuolisten pääsy varastoon on estettävä muulla tavoin.

Polttoaineiden, öljyjen ja muiden kemikaalien säiliöissä tulee olla maininta siitä, mitä kemikaalia säiliö sisältää.

Määräykset eivät koske kemikaalien ja jätteiden vähäistä varastointia kotitaloudessa. Vaarallisen jätteen käsittelyssä on lisäksi voimassa, mitä Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen jätehuoltomääräyksissä määrätään. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen tai muuhun aineeseen.

> **Perustelut**
>
> Säiliöiden ja astioiden päällysmerkinnöistä on käytävä ilmi mitä ne sisältävät. Tieto on tarpeen mm. onnettomuustilanteissa. Ympäristönsuojelulain 7 § 2 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on noudatettava jätelain 2 luvussa säädettyjä yleisiä velvollisuuksia ja periaatteita. Näihin kuuluu mm. vaarallisten

> jätteiden sekoittamiskielto. Valtioneuvoston jätteistä antaman asetuksen mukaan jäte on pakattava, merkittävä ja siitä on annettava tiedot siten, että jätteen säilyttämisestä ja kuljettamisesta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja että jätteelle voidaan järjestää sen laadun mukainen käsittely (978/2021 7 §). Kun astioissa on merkintä mitä jätettä ne sisältävät, vähennetään riskiä, että jätteet sekoittuisivat epähuomiossa.

8 § Öljysäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

Öljysäiliöiden tarkastukset tulee teettää Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymällä toiminnanharjoittajalla.

Kiinteistön haltijan on annettava ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot kiinteistöllä sijaitsevista öljysäiliöistä sekä uusien säiliöiden asentamisesta ja vanhojen säiliöiden poistosta.

1. Säiliöiden tarkastaminen

Pohjavesialueilla ja ranta-alueilla sijaitsevat ulkona säilytettävät öljysäiliöt ja putkistot tulee tarkastuttaa kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta vähintään 5 vuoden välein tai sitä useammin, jos tarkastuspöytäkirjaan on niin merkitty.

Muut öljy- ja kemikaalisäiliöt putkivetoineen, hälytinlaitteineen ja suojarakenteineen tulee säiliön haltijan toimesta tarkastuttaa valtuutetulla tarkastajalla ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluttua säiliön ensiasennuksesta ja tämän jälkeen tarkastuspöytäkirjan mukaisesti.

Kopio tarkastuspöytäkirjasta tulee pyydettäessä toimittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

2. Säiliöiden poistaminen

Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt ja muut kemikaalisäiliöt sekä niiden putkistot poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Säiliöt tulee puhdistaa ja tarkastaa ennen nostoa. Kopio tarkastuspöytäkirjasta tulee toimittaa pelastuslaitokselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Mahdolliset vuodot ja niiden aiheuttama maaperän pilaantuminen arvioidaan säiliökaivannosta heti säiliön poistamisen jälkeen. Vuodoista tulee ilmoittaa välittömästi Lupa- ja valvontavirastolle.

Perustelut

Öljysäiliöiden tarkastuksia tekevät Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymät tarkastusliikkeet.

Maanalainen öljysäiliö on aina riski. Säiliön lisäksi myös maassa oleva putkisto voi syöpyä rikki. Vahinko voi tapahtua myös sisätiloissa sijaitseville säiliöille. Vahingon sattuessa puhdistus on erittäin kallista. Vakuutusyhtiöt eivät korvaa aiheutuneita kustannuksia, mikäli säiliön säännöllisestä tarkastuksesta ei ole huolehdittu.

Ajantasaisen tiedon ylläpitämiseksi on tarpeen, että pelastuslaitoksen lisäksi kopiot tarkastuspöytäkirjoista ja tieto säiliöiden poistamisesta toimitetaan myös ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ajantasaisen tiedon ylläpitämiseksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on tärkeää saada tieto säiliöiden poistamisesta käytöstä. Lupa- ja valvontavirasto on vastuuviranomainen maaperän pilaantumistapauksissa. Vuodoista tulee ilmoittaa Lupa- ja valvontavirastolle.

9 § Maaperän tai pohjaveden suojaaminen

Kiinteät tai siirrettävät öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt on sijoitettava tiiviille alustalle. Tämä ei koske työmaalla tilapäisesti työkoneiden tankkausta varten olevia siirrettäviä kaksoisvaipallisia säiliöitä. Polttoainesäiliössä on oltava tyyppikilpi, ylitäytönestolaite ja laponestolaite.

Ulkona sijaitsevat öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöt tulee sijoittaa katettuun tiiviiseen suoja-altaaseen tai säiliöissä tulee olla kaksoisvaippa. Suoja-altaan tulee olla tilavuudeltaan vähintään yhtä suuri kuin suurin säiliö.

Sisätiloissa öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tulee säilyttää kynnyksellä varustetussa tilassa, jossa ei ole viemäriä. Muutoin kemikaalit tulee sijoittaa tiiviiseen suoja-altaaseen tai säiliöissä tulee olla kaksoisvaippa. Suoja-altaan tulee olla tilavuudeltaan vähintään yhtä suuri kuin suurin säiliö.

Tankkaus- ja täyttöpaikoilla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten. Säiliöstä mahdollisesti vuotanut öljy ja sen imeyttämiseen käytetty aine on toimitettava luvalliseen, vaarallisen jätteen keräyspisteeseen.

Ympäristövahingon sattuessa tulee välittömästi ottaa yhteyttä hätäkeskukseen.

Mahdollisesta öljy-, polttoaine tai kemikaalivuodon aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisesta sekä niiden puhdistustoimenpiteistä vastaa öljysäiliön omistaja tai muu vahingon aiheuttaja.

Polttonesteitä ja kemikaaleja käyttävien toimintojen sijoitus pohjavesialueelle:

1) 1- ja 2-luokan pohjavesialueille sekä ranta-alueille ei saa sijoittaa uusia maanalaisia öljy-, polttoaine- tai kemikaalisäiliöitä.
2) 1- ja 2-luokan pohjavesialueilla uudet öljysäiliöt tulee varustaa yksiputkijärjestelmillä tai muulla vastaavalla järjestelmällä, jolloin öljyä ei enää kierrätetä säiliön ja polttimen välissä tarpeettomasti. Toimenpide vähentää öljyvahingon riskiä.
3) 1- ja 2-luokan pohjavesialueelle ei saa sijoittaa tilapäistä tai siirrettävää polttonesteillä toimivaa murskausasemaa eikä vastaavaa laitosta.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 16 ja 17 §:n mukaan maaperän ja pohjaveden pilaaminen on kielletty. Öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden sijoitusta ja vahinkotilanteita käsittelevät määräykset ovat tarpeen maaperän ja pohjaveden suojaamiseksi ja pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Lisätietoa

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä 1983/344 on määrätty tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden ja niiden putkistojen tarkastuttamisvelvoitteista. Päätöksen mukaan säiliöt on tarkastettava ensimmäisen kerran 10 kuluttua käyttöönotosta. A-luokan metallisäiliö on tarkastettava uudelleen viiden vuoden ja muu kuin metallisäiliö, joka tarkastuksen perusteella kuuluu luokkaan A, 10 vuoden välein. B-luokan säiliö on tarkastettava uudelleen kahden vuoden välein. C luokan säiliö on poistettava käytöstä pääsääntöisesti 6 kuukauden kuluessa tarkastuksen suorittamisesta. D-luokan säiliö on poistettava välittömästi käytöstä.

5. LUKU: LUMEN, JÄTTEIDEN JA YLIJÄÄMÄMAIDEN KÄSITTELY

10 § Lumenkaatoalueet

Yleisen lumenkaatoalueen sijoittamisessa ja toteuttamisessa tulee huolehtia siitä, että sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista, sen vaaraa tai roskaantumista. Roskaantumisen aiheuttaja on ensisijaisesti velvollinen puhdistamaan alueen siten kuin jätelaissa säädetään.

Lumenkaatopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumien sulamisen jälkeen.

Lumenkaatopaikkaa ei saa sijoittaa 1- tai 2-luokan pohjavesialueelle tai ranta-alueelle. Lumenkaato vesistöihin on kielletty.

> **Perustelut:**
>
> Lumenkaatoalueen sijoittaminen ei lähtökohtaisesti vaadi ympäristölupaa. Poiskuljetettava lumi sisältää aina epäpuhtauksia, kuten liukkaudentorjunta-aineita (tiesuola) ja roskia. Tämän vuoksi lumenkaato pohjavesialueille, ranta-alueille ja vesistöihin on kielletty.

11 § Jätteiden käyttö maaperässä

Jätteeksi luokiteltua materiaalia on mahdollista hyödyntää maanrakentamisessa vain, mikäli jäte on hyödynnettävissä maanrakennus- tai maanparannusaineena ja mikäli sen sijoittamisessa noudatetaan jätelain ja ympäristönsuojelulain vaatimuksia. Tämän pykälän mukainen jätteen hyödyntäminen on mahdollista vain, kun tarve jätteen hyödyntämiselle on aito ja hyödyntäminen on pienimuotoista ja ei-ammattimaista.

Muussa kuin ammattimaisessa tai laitosmaisessa maanrakentamisessa voidaan käyttää vähäisiä määriä käyttötarkoitukseen sopivia, puhtaita mineraalisia ja muita jäte-eriä (mm. betoni- ja tiilimurske, asfalttirouhe) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia. Ehtona käytölle on, että:

a) materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita tai roskia,
b) betonijätteestä on poistettu betoniteräkset

c) jäte on murskattu tarkoitukseen sopivaksi
d) jäte ei sisällä PCB- tai lyijypitoisia tai vastaavan kaltaisia saumausaineita
e) sijoituspaikka ei sijaitse 1- tai 2- luokan pohjavesialueella
f) hyödynnettävä määrä on enintään 500 tonnia
g) suojaetäisyys talousvesikäytössä olevaan kaivoon on vähintään 30 metriä
h) suojaetäisyys lähimpään vesistöön on vähintään 30 metriä
i) jäte hyödynnetään viipymättä eikä varastoida hyödyntämispaikalla

Hyödyntäjän on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta.

Hyödyntämisestä tulee ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallisesti viimeistään 30 vrk ennen toiminnan aloittamista. Ilmoitukseen on liitettävä karttapiirros sijoituspaikasta, mahdolliset jätteen ympäristövaikutuksia kuvaavat analyysitulokset ja maanomistajan kirjallinen suostumus. Käytetyn hiekoitussepelin hyödyntämisen osalta tulee ilmoittaa myös selvitys haitallisten aineiden pitoisuuksista (raskasmetallit ja öljyhiilivedyt). Analyysituloksia verrataan PIMA-asetuksen kynnysarvoihin. Kun ilmoitus liitteineen on toimitettu, ympäristönsuojelu antaa lausunnon siitä, voidaanko hyödyntäminen toteuttaa ilman ympäristölupaa tai muuta ympäristönsuojelulain mukaista prosessia.

Hyödyntämispaikan omistajan/haltijan vaihtuessa on tieto jätteen hyödyntämisestä ja sijoituspaikasta annettava uudelle omistajalle/haltijalle.

Perustelut

Ammattimainen tai laitosmainen jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai rekisteröinti-ilmoitusta. Pienimuotoinen jätteen (alle 500 t) hyödyntäminen maarakentamisessa yllä olevan määräyksen ehtojen mukaisesti ei edellytä ympäristölupaa tai rekisteröinti-ilmoitusta, mutta sillä voi olla haitallisia vaikutuksia maaperään, pohjaveteen tai vesistöön. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi ja valvonnan mahdollistamiseksi. Ilmoituslomake löytyy kunnan verkkosivuilta (linkki).

Ammattimaisen tai laitosmaisen jätteen hyötykäyttöilmoituksen eli ns. MARA-ilmoituksen käsittelee Lupa- ja valvontavirasto (Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa 5 §).

Jätteen hautaaminen maahan ja kasvijätteiden vieminen toiselle kiinteistölle on kielletty (Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen jätehuoltomääräykset 17 §).

12 §Ylijäämämaiden hyödyntäminen maanrakentamisessa

Tämän pykälän mukainen ylijäämämaiden hyödyntäminen on mahdollista vain, kun tarve ylijäämämaiden hyödyntämiselle on aito.

Rakennustoiminnassa syntyvää pilaantumatonta ylijäämämaata, jota ei katsota jätteeksi, voidaan lähtökohtaisesti hyödyntää maarakentamisessa ilman ympäristölupaa seuraavin edellytyksin:

- Hyödynnettävä ylijäämämaa ei saa olla pilaantunutta eikä hapanta sulfaattimaata. Haitta-ainepitoisuuksien tulee olla alle PIMA-asetuksen kynnysarvorajan tai, mikäli haitta-ainepitoisuus ylittää PIMA-asetuksen kynnysarvon, tulee sen alittaa sijoituspaikan taustapitoisuus.
- Savea tai orgaanista ainetta sisältävää ylijäämämaata ei saa varastoida tai hyödyntää 1- tai 2-luokan pohjavesialueella.
- Hyödyntämispaikka ei sijaitse vesistön tai ympäristöarvoiltaan herkän alueen läheisyydessä.
- Hyödynnettävän ylijäämämaan tulee olla sellaisenaan käyttökelpoista ja teknisesti soveltuvaa käyttökohteeseen. Maa-ainesta voi tarvittaessa esimerkiksi seuloa, murskata tai muuten käsitellä mekaanisesti, mutta ei esimerkiksi kompostoida tai käsitellä kemiallisesti.
- Hyödynnettävä maa-aines ei sisällä muita materiaaleja, kuten rakennus- tai purkujätettä, eikä haitallisia vieraslajeja tai niiden osia.
- Hyödyntämisen on oltava varmaa ja suunnitelmallista. Suunnitelman perusteella osoitetaan, että maa-aineksen käytölle on todellinen tarve ja tekninen soveltuvuus suunniteltuun hyödyntämispaikkaan on selvitetty. Ylijäämämaan tulee korvata aidosti neitseellisiä maa-aineksia.
- Hyödynnettävää maa-ainesta saa välivarastoida pääsääntöisesti korkeintaan vuoden.

Maa-ainesten hyödyntäminen ottamispaikallaan on edellä mainitut edellytykset huomioiden lähtökohtaisesti sallittua ilman lupa- tai ilmoitusmenettelyä.

Toiminnanharjoittajan tulee vähintään 30 vuorokautta ennen ylijäämämaan hyödyntämistä toimittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle selvitys, joka sisältää ainakin seuraavat asiat:

- selkeä asemapiirustus massojen sijoituspaikasta
- etäisyydet vesistöihin, lähimpiin talousvesikaivoihin ja asutukseen
- selvitys maan kantavuudesta
- sijoitettavan massan määrä
- levitettävän massan kerrospaksuus
- selvitys hyödynnettävien massojen lähtöpaikasta
- suunnitelma, johon hyödyntäminen perustuu
- toteutusaikataulu

- maanomistajan kirjallinen suostumus
- rajanaapureiden kuuleminen.

Kirkkonummen ympäristönsuojelu arvioi selvitysten riittävyyden ja pyytää tarvittaessa lisäselvityksiä. Kun ilmoitus liitteineen on toimitettu, ympäristönsuojelu antaa lausunnon siitä, voidaanko hyödyntäminen toteuttaa ilman ympäristölupaa tai muuta ympäristönsuojelulain mukaista prosessia.

Perustelut

Ylijäämämaiden hyödyntäminen maarakentamisessa edellyttää aina lupa- tai ilmoitusmenettelyä, mikäli maat tulkitaan jätteeksi. Tämä pykälä koskee sellaisia ylijäämämaita, joita ei tulkita jätteeksi. Ympäristöministeriön muistion (Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely 3.7.2015) kaikkien edellytysten tulee täyttyä, jotta voidaan katsoa, että kaivettu maa-aines ei ole jätettä.

Ylijäämämaisen hyödyntämisen lupatarpeeseen vaikuttaa jäteluonteen lisäksi ylijäämämaiden määrä ja laatu (esim. hapan sulfaattimaa), hankkeen kesto, laajuus ja ympäristövaikutukset.

Saven ja orgaanisen aineksen varastointi ja hyödyntäminen on kielletty pohjavesialueella ympäristönsuojelulain 17 §:n perusteella (pohjaveden pilaamiskielto).

Suunnitelmalla, johon hyödyntäminen perustuu, tarkoitetaan hyväksyttyä suunnitelmaa tai lupaa (esim. asemakaava, rakentamislupa, toimenpidelupa, tiesuunnitelma, puistosuunnitelma tai ympäristönsuojeluyksikön hyväksymä suunnitelma).

Ylijäämämaiden hyödyntäminen voi edellyttää myös muiden lakien mukaisia lupia. Toiminnanharjoittajan tulee erikseen selvittää muiden lakien mukaisten lupien (esim. rakentamis- tai maisematyölupa) tarve. Hyödyntämisen aiheuttaman raskaan liikenteen edellyttämät toimenpiteet ja rajoitukset on erikseen selvitettävä tienpitäjältä ja kunnan sivistystoimelta (vaikutukset koulukuljetuksiin).

6. LUKU: ILMANSUOJELU JA PÖLYN TORJUNTA

13 § Savukaasupäästöt

Jätteen polttaminen on kielletty.

Polttolaitteita tulee käyttää siten, että polttamisesta ei aiheudu haittaa terveydelle ja

viihtyvyydelle. Asianmukaisessa tulisijassa saa polttaa kuivia risuja ja oksia sekä puhdasta, kuivaa, kyllästämätöntä ja maalaamatonta puutavaraa. Paperia tai kartonkia saa polttaa vain vähäisiä määriä sytykkeenä.

Taajama-alueilla kaikenlainen avopoltto on kielletty.

Haja-asutusalueen maa- ja metsätalousalueilla ja harvaan asutuilla alueilla heinien, olkien, hakkuutähteiden, risujen ja muun kasvijätteen satunnainen avopoltto ei ole kielletty, jos siitä ei aiheudu haittaa terveydelle tai viihtyvyydelle. Merkittävästi savua tuottavasta poltosta tulee ilmoittaa pelastuslaitokselle pelastuslain (379/2011) 8 §:n mukaisesti.

Perustelut

Avopoltto taajama-alueilla aiheuttaa usein haittaa naapureille ja lähiympäristölle yhdyskuntarakenteen tiiveyden vuoksi. Tästä johtuen avopoltto taajama-alueilla on kielletty.

Määräys on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä huonosti palavan materiaalin aiheuttamia savuhaittaongelmia ja mahdollisesti syntyviä myrkyllisiä savukaasupäästöjä. Puuta poltettaessa muodostuu terveydelle haitallista häkää, hiilivetyjä ja pienhiukkasia. Puunpolton tuottamat ilmansaasteet voivat aiheuttaa merkittävää terveyshaittaa erityisesti hankalissa sääolosuhteissa.

Jätteiden polttamiskiellosta määrätään myös Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen jätehuoltomääräyksissä (**linkki**).

Lisätietoa:

HSY:n opas puunpolttoon (**linkki**)

Suositellaan, että kaikki helposti maatuva aines ensisijaisesti kompostoidaan. Risut kannattaa hakettaa ja käyttää kompostissa seosaineena tai katteena puutarhassa.

14 § Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa sijaitsevien rakenteiden tai esineiden suihkupuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, asbestipöly, liuotinainehöyryt tai melu eivät aiheuta

terveys- tai viihtyvyyshaittaa tai ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pölyämistä aiheuttavien toimien toteuttamisessa on huomioitava tuuliolosuhteet.

Rakennusten kunnostustöistä vastaavan tulee varmistua ennen töiden aloitusta työstettävien ja/tai poistettavien materiaalien haitallisista ominaisuuksista ja huomioida ne työmenetelmissä. Asia tulee varmistaa tarvittaessa tutkimuksilla. Työkohde ja maanpinta on suojattava tarvittaessa esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että haitta-aineiden pääsy maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työmaa-alue on siivottava viivytyksettä ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle ja naapureille taajaan rakennetulla alueella tapahtuvasta rakenteiden ja esineiden suihkupuhalluksesta tai muusta vastaavasta pölyämistä aiheuttavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä. Määräys ei koske yksityishenkilön talouteen liittyvää työtä.

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on mahdollisuuksien mukaan estettävä esimerkiksi kostuttamalla kunnossapidettävät väylät ja muut alueet. Ns. lehtipuhaltimien ja vastaavien pölyä levittävien käsikäyttöisten moottorilla toimivien laitteiden käyttö hiekan tai muun liukkauden estossa käytetyn aineen poistossa on kielletty.

> **Perustelut**
>
> Riittävillä suojaustoimenpiteillä voidaan merkittävästi vähentää ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa.
>
> Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Puhdistettava alue tulee tarvittaessa kastella, jotta haitat ympäristölle ja terveydelle voidaan estää.

7. LUKU: MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

15 § Tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta työstä tai tapahtumasta

Toiminnanharjoittajan on aina tiedotettava melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta sen vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille kohteille, joille

työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Tiedottaminen on tehtävä vähintään viikkoa ennen työn tai tapahtuman alkamista, jos se on mahdollista. Tiedotteesta on käytävä ilmi työn tai tapahtuman laatu ja kesto sekä työmaasta tai tapahtumasta vastaavien henkilöiden yhteystiedot. Jos erityisen meluavaa työtä (esimerkiksi paalutus tai louhinta) tehdään tai tapahtuma järjestetään hoito- tai oppilaitoksen lähistöllä, toiminnanharjoittajan on sovittava henkilöstön kanssa melun tai tärinän aiheuttamien haittojen minimoimisesta.

Perustelut

Tiedottamisvelvollisuus koskee myös sellaisia töitä ja tapahtumia, joista ei tarvitse tehdä meluilmoitusta.

Läheisten asukkaiden, hoito- ja oppilaitosten ja muiden häiriintyvien kohteiden tiedottamiseen on velvoitettu, jotta mahdolliset haitankärsijät osaisivat varautua tulevaan häiriöön ja tietäisivät, mistä se aiheutuu ja milloin se päättyy. Etukäteen tiedottaminen vähentää valvontaviranomaisille tulevia yhteydenottoja.

Hoito- ja oppilaitosten läheisyydessä tehtävien erityisen meluavien töiden haittojen minimoimisella tarkoitetaan esimerkiksi töiden ajoittamista päiväkotilasten päiväuniajan ulkopuolelle.

16 § Meluilmoitus

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus (meluilmoitus) kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista. Mikäli melua tai tärinää aiheutuu monen kunnan alueelle, tulee ilmoitus tehdä Lupa- ja valvontavirastolle.

Tilapäinen murskaamo, mukaan lukien maanrakennuksessa hyödynnettävän mineraalisen rakennusjätteen murskaus, edellyttää aina meluilmoitusta. Pienimuotoinen betonijätteen murskaaminen voidaan tapauskohtaisesti sallia meluilmoitusmenettelyllä, jos murskeen hyödyntäminen on mahdollista purkukohteessa tai lähialueella ja muut ympäristönsuojelun asettamat ehdot täyttyvät. Betonijätteen hyödyntäminen edellyttää meluilmoituksen lisäksi 5 luvussa tarkoitettua jätteen hyödyntämistä koskevaa ilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai valtion lupaviranomaiselle.

Meluilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle **ei edellytetä** seuraavista töistä ja tapahtumista:

1. Louhinta, poraaminen, räjäytystyö, paalutus, iskuvasarointi, piikkaus, suurtehoimurointi ja vastaava, kun työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 ja työpäiviä on kokonaisuudessaan enintään 15
2. Liikenneväyliin tai yhdyskuntatekniikkaan liittyvä rakennus- ja kunnostustyö, jos työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–22.00, työpäiviä kokonaisuudessaan enintään 15 ja työn tekeminen kello 18.00–22.00 välisenä aikana on perusteltua liikenneturvallisuuden vuoksi.
3. Energiakaivon poraus, kun työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–22.00 välisenä aikana ja työpäiviä on kokonaisuudessaan enintään 5 tai kun työtä tehdään arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 välisenä aikana ja työpäiviä on kokonaisuudessaan enintään 15
4. Ulkoilmakonsertti, moottoriurheilukilpailu tai muu enintään kaksipäiväinen yleisötapahtuma, joka järjestetään klo 7.00–22.00 välisenä aikana.
5. Lentonäytös tai tilapäinen yleisölennätys, johon kuuluu alle kymmenen nousua tai laskua.
6. Ilotulitusnäytös uudenvuodenaattona klo 18.00 jälkeen.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

Perustelut

Meluilmoitusvelvollisuuden edellytyksiä ei ole määritelty laissa täsmällisesti. Melun erityinen häiritsevyys arvioidaan kokonaisharkinnan perusteella, jossa otetaan huomioon muun muassa paikalliset olosuhteet. Tästä syystä kunnan ympäristöviranomaisen ilmoituskäytäntöä on pyrittävä kohdentamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin sekä vastaavasti ilmoitusvelvollisuuden piiristä on pyrittävä karsimaan vähemmän haitallisiksi koetut toiminnot.

Tilapäisen murskaamon meluilmoitusvelvollisuudesta annetaan erillinen määräys. Kaikki tilapäiset murskausasemat on saatava meluilmoituksen kautta valvottaviksi murskaamisesta aiheutuvien melu- ja pölyhaittojen vuoksi.

Erottelusta asemakaavoitettujen ja muiden alueiden osalta on luovuttu. Kunnassa on paljon kylämäistä ja taajaa asutusta myös alueilla, joilla ei ole asemakaavaa, joten erottelu ei ole perusteltu. Lisäksi hiljaisilla, maaseutumaisilla alueilla melu voidaan kokea häiritsevämpänä kuin kaupunkimaisilla alueilla.

Meluilmoituksesta vapautettujen töiden ja tapahtumien listauksessa olevilla työ- ja tapahtumapäivien määrillä tarkoitetaan erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien töiden tai tapahtumien kokonaiskestoa. Melua tai tärinää aiheuttavia

työvaiheita ei saa pilkkoa useaan erilliseen vaiheeseen meluilmoitusvelvollisuuden välttämiseksi. Työ- tai tapahtumapäivien ei tarvitse olla peräkkäisiä päiviä.

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavan työn, kuten louhinnan, räjäytyksen, paalutuksen ja vastaavien osalta meluilmoitusraja on 15 työpäivää. Meluilmoituskynnystä asetettaessa on otettu huomioon lähialueen kuntien ympäristönsuojelumääräykset; Lohjalla vastaava raja on 10 työpäivää, Vihdissä 15 ja Espoossa, Helsingissä, Vantaalla sekä Siuntiossa 25. Tavoitteena on asettaa meluilmoituskynnys siten, että se on linjassa lähialueiden kanssa, mutta siinä on silti otettu huomioon Kirkkonummen eroavaisuudet muihin kuntiin.

Liikenneväyliin ja yhdyskuntatekniikkaan kohdistuva melua tai tärinää aiheuttava työ on sallittua klo 22.00 asti silloin, kun se on perusteltua liikenneturvallisuuden vuoksi. Liikenneväyliin ja yhdyskuntatekniikkaan kohdistuva työ on usein liikenne- tai yleisen turvallisuuden vuoksi pyrittävä saamaan valmiiksi mahdollisimman nopeasti, mistä syystä työn tekeminen klo 18.00 ja 22.00 voi olla perusteltua. Lisäksi työn tekeminen on turvallisempaa ja helpompaa ruuhka-aikojen ulkopuolella. Louhinta, räjäytys, paalutus ja vastaavat työt ovat sallittuja klo 18.00 asti.

Energiakaivojen poraamisen meluilmoituskynnyksessä on kaksi vaihtoehtoa: ilmoitusvelvollisuutta ei ole, jos porausta tehtäisiin joko korkeintaan viitenä päivänä klo 7.00–22.00 tai korkeintaan 15 päivänä klo 7.00–18.00. Tämä tarkoittaa, että suurin osa omakotitalojen ja taloyhtiöiden energiakaivoporauksista jää meluilmoitusmenettelyn ulkopuolelle. Nämä ovat lähtökohtaisesti pieniä hankkeita, joiden valvomiseen ei ole perusteltua käyttää ympäristönsuojelun resursseja, kun otetaan huomioon, että energiakaivojen poraukset tulevat rakentamislain perusteella aina rakennusvalvontaviranomaisen valvottaviksi. Tarvittavat määräykset esim. porauksen aiheuttaman pölyn huomioimisesta voidaan antaa rakentamisluvassa. Pienten energiakaivohankkeiden sulkeminen meluilmoitusmenettelyn ulkopuolelle edistää myös vihreää siirtymää, kun ilmastoystävälliseen lämmitysratkaisuun siirtymiseen liittyvää byrokratiaa ja kustannuksia vähennetään.

Ilotulitusnäytös muulloin kuin uudenvuodenaattona edellyttää meluilmoitusta. Ilotulitusnäytöksellä tarkoitetaan myös ilotulitteiden yksityistä käyttöä, josta on tehtävä ilmoitus pelastusviranomaiselle (räjähteiden valmistuksen ja varastoinnin valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen 63 §:ssä tarkoitetut ilotulitukset). Ilotulituksista aiheutuva melu voi häiritä ihmisten lisäksi myös lemmikki-, koti- ja luonnoneläimiä. Ilotulitusnäytökset on syytä ottaa ilmoitusvelvollisuuden piiriin, jotta voidaan varmistua siitä, että niistä tiedotetaan riittävän laajaa aluetta. Uudenvuodenaattona järjestettävät ilotulitusnäytökset eivät ole ilmoitusvelvollisuuden piirissä, sillä kyseessä on vakiintunut tapa, joten voidaan olettaa, että ajankohta on eläintenpitäjien ja muiden haitankärsijöiden tiedossa.

Pykälän alussa on informatiivinen maininta siitä, että monen kunnan alueelle ulottuvaa melua tai tärinää koskevan ilmoituksen käsittelee Lupa- ja valvontavirasto.

17 § Erityistilanteisiin ja yöaikaan liittyvät toimintarajoitukset

Häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien töiden teko tai tapahtumien järjestäminen on kiellettyä silloin, kun lähistöllä on käynnissä jokin erityisen herkästi häiriintyvä tapahtuma, kuten ylioppilaskirjoitukset, jumalanpalvelus tai vastaava tilaisuus.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien toimintojen tekeminen ja erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen on kielletty yöaikaan kello 22.00–07.00. Yöaikaan tehtävä, erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttava työ tai erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen edellyttää aina meluilmoituksen tekemistä ympäristönsuojelulle. Meluilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä korkeintaan yhden yön kestävästä maa- ja metsätalouden harjoittamisen taikka liikenneturvallisuuden tai liikenteen sujuvuuden vuoksi välttämättömästä häiritsevää melua aiheuttavasta toiminnasta.

Perustelut

Erityistilanteisiin liittyvillä rajoituksilla ehkäistään melulle erityisen herkkien toimintojen häiriintymistä.

Yöaikana on lähtökohtaisesti kiellettyä sekä erityisen häiritsevää melua aiheuttava työ että erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen. Erityisen häiritsevää melua aiheuttavia koneita ja laitteita ovat esimerkiksi iskuvasara, sirkkeli, kulmahiomakone, lehtipuhallin, ruohonleikkuri, painepesuri ja moottorisaha. Määräyksen tavoitteena on varmistaa, ettei yöaikaisesta melusta aiheudu viihtyvyys- tai terveyshaittaa, sekä turvata riittävä lepoaika.

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavan työn tekeminen tai laitteen käyttäminen yöaikaan edellyttää meluilmoitusta tai ympäristölupaa. Poikkeuksena on yhden yön kestävä liikenneväyliin sekä yhdyskuntateknisiin laitteisiin kohdistuva kunnossapitotyö, jota voidaan tehdä myös yöaikaan, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä. Tällaisia töitä ovat esimerkiksi rantarataan tai kantatiehen kohdistuvat korjaukset, joita ei voida suorittaa päiväaikaan.

8 LUKU: HEVOSTEN JA MUIDEN KOTIELÄINTEN PITOON LIITTYVIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

18 § Uudet eläinsuojat

Uudet eläinsuojat ja lantalat on sijoitettava tarpeeksi kauas lähimmistä asuin- ja vapaa-ajan rakennuksista, jotta naapureille ei aiheudu kohtuutonta haju- tai muuta haittaa.

Uuden eläinsuojan perustaminen pohjavesialueelle edellyttää ympäristölupaa tai ympäristönsuojelun puoltavaa lausuntoa rakennusvalvonnan myöntämän luvan yhteydessä.

Eläinsuojan perustamisesta ja oleellisesta toiminnan laajentamisesta tulee ilmoittaa ennen toiminnan aloittamista tai laajentamista Kirkkonummen kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

> **Perustelut**
>
> Eläinsuojilla tarkoitetaan talleja, kanaloita, navettoja ja vastaavia rakennuksia ja rakennelmia, joissa pidetään kotieläimiä.
>
> Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen valvontaa varten tarpeellisten tietojen saamiseksi. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on toimitettava Lupa- ja valvontavirastolle nitraattiasetuksen (1250/2024) noudattamisen valvomista ja nitraattidirektiivin edellyttämien raporttien laatimista varten tarpeelliset tiedot.

19 § Lannan käsittely

Lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti, sulan maan aikana vähintään kerran viikossa. Ulkotarhojen pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

Lannan luovutuksesta tulee olla kirjallinen sopimus tai tosite, joka tulee esittää ympäristönsuojeluviranomaiselle pyydettäessä.

Lantaa levitettäessä on huolehdittava, ettei pintamateriaalina käytettyä synteettistä ainetta, kuten kumia, kuitua tai vahaa, leviä levitettävän lannan mukana peltoalueille.

Pohjavesialueella ei saa levittää lantaa. Kuivalantaa voidaan kuitenkin levittää

pohjaveden muodostumisalueen ulkopuoliselle pohjavesialueelle keväällä, kun lanta mullataan mahdollisimman nopeasti ja jos käytöstä ei aiheudu pohjaveden laadulle riskiä.

Talousveden hankintaan käytettävien vesistöjen ympärille tulee jättää maaston korkeussuhteista ja maalajista riippuen 30–100 metrin levyinen suojakaista käsittelemättä lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla.

Lannan ja virtsan levittäminen metsiin ja joutomaille on kielletty.

Perustelut

Ulkotarhoilla, joista lanta on siivottava, tarkoitetaan eläinsuojan välittömässä yhteydessä sijaitsevia alueita, joita käytetään säännöllisesti eläinten jaloitteluun.

Nitraattiasetuksen mukaan pohjavesialueella on toteutettava sellaista lannan käsittelyä, että voidaan estää lannan sekä virtsan ja muiden nesteiden joutuminen pohjavesiin. Näin ollen lannan levittäminen pohjavesialueella on kielletty. Pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolisille pohjavesialueille voidaan kuitenkin levittää kuivalantaa keväisin, jos riittävin tutkimuksin tai muun tiedon pohjalta osoitetaan, että siitä ei aiheudu riskiä pohjaveden laadulle.

Kunnassa on pintavedenottamoita, jolloin on syytä määrätä suojaetäisyys myös talousveden hankintaan käytettävistä vesistöistä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levittämiselle.

20 § Vähimmäisetäisyydet vesikohteisiin

Ulkotarhojen vähimmäisetäisyydet:

Vesistö	100 m
Talousvesikäytössä oleva kaivo tai lähde	50 m
Valtaoja tai noro	25 m

Ratsastuskenttien vähimmäisetäisyydet ovat puolet ulkotarhojen vähimmäisetäisyyksistä.

Lannan varastointitiloja, jaloittelualueita tai ulkotarhojen ruokinta- tai juottopaikkoja ei saa sijoittaa tulvaherkälle alueelle eikä rinnealueille, joista vedet valuvat suoraan vesistöön.

Perustelut

Vesiensuojelun kannalta on tarpeen määrätä ulkotarhojen vähimmäisetäisyydestä vesistöihin. Suojaetäisyydet kaivoihin ja lähteisiin sisältyvät nitraattiasetukseen.

21 § Ratsastuskenttien ja ulkotarhojen pohjamateriaalien hävittäminen

Ratsastuskenttien, ulkotarhojen ja vastaavien alueiden pohjamateriaali on uusittava tarvittaessa. Pohjamateriaalina käytettyä kumirouhetta, kuituhiekkaa tai muuta synteettisiä ainesosia sisältävää materiaalia ei saa kompostoida, vaan se pitää toimittaa asianmukaiseen jätteenkäsittelyyn.

Perustelut

Synteettisiä ainesosia sisältävä käytetty pintamateriaali luokitellaan jätteeksi. Synteettisiä ainesosia sisältävä jäte ei kompostoidu, joten se on toimitettava jätteenkäsittelyyn.

Lisätietoa:

Muita hevostalleihin liittyviä määräyksiä on esitetty rakennusjärjestyksessä.

9. LUKU: MUUT MÄÄRÄYKSET

22 § Maalämpöjärjestelmät

Maalämpökaivojen poraamisen yhteydessä tulee huolehtia, että toiminnasta syntyvä liete ja kiviaines eivät pääse kulkeutumaan suoraan vesistöön tai viemäriin. Maalämpökaivon porauksessa muodostuva kivipöly ja liete tulee sijoittaa ja käsitellä siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Maalämmön hyödyntämisjärjestelmien lämmönsiirtonesteiden on oltava luokiteltu ympäristölle vaarattomiksi.

Perustelut

Pohjaveden suojelun kannalta ei ole toivottavaa, että pohjavesialueille muodostuu laajoja alueita, joiden lämmitys perustuu maalämpöön. Sellaisten maalämpökaivojen, joiden rakenteet ulottuvat pohjaveteen, on kuitenkin jo kielletty kunnan rakennusjärjestyksessä (5 §), joten kieltoa ei ole tarpeen toistaa ympäristönsuojelumääräyksissä. Lisäksi maalämpökaivojen rakentamisen valvonta kuuluu rakennusvalvonnan toimialaan, sillä ne edellyttävät aina rakentamislupaa. Rakennusvalvonta antaa rakentamisluvassa tarpeelliset määräykset, joilla poraamisesta aiheutuvat haitat ehkäistään. Näin ollen riittää, että ympäristönsuojelumääräyksissä on yleisluontoinen ympäristöhaittojen ehkäisyä koskeva määräys sekä käytettäviä aineita koskeva määräys.

Maalämpöä hyödyntäviä vaakapiirijärjestelmiä voidaan edelleen rakentaa myös pohjavesialueelle.

23 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää luvan yksittäistapauksessa poiketa määräyksien kohdista. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

10 LUKU: VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.1.2027. Siihen saakka noudatetaan 1.7.2017 voimaan tulleita ympäristönsuojelumääräyksiä.

2 luvun 4 §:n osalta:

Ranta- ja pohjavesialueilla ennen vuotta 2004, rakentamisajankohtanaan voimassa olleiden vaatimusten tai myönnetyn rakennusluvan mukaisesti, rakennetun jätevesien käsittelyjärjestelmän tulee täyttää ympäristönsuojelumääräysten vaatimukset viimeistään 31.10.2019 (YSL 527/2014, 156 a §).

Muilla alueilla ennen vuotta 2004, rakentamisajankohtanaan voimassa olleiden vaatimusten tai myönnetyn rakennusluvan mukaisesti, rakennetun jätevesien käsittelyjärjestelmän tulee täyttää ympäristönsuojelumääräysten vaatimukset, kun

1) rakennetaan vesikäymälä tai tehdään vesi- ja viemärilaitteistoja koskeva

luvanvarainen korjaus- ja muutostyö, jossa järjestelmä uusitaan tai kokonaisuudessaan korjataan; tai

2) tehdään rakennuksen rakentamiseen verrattavissa oleva rakennuslupaa edellyttävä korjaus- ja muutostyö (YSL 527/2014, 156 b §).

LUETTELO KUNNAN MUISTA MÄÄRÄYKSISTÄ JA SÄÄNNÖISTÄ

- Jätehuoltomääräykset (Helsingin seudun ympäristöpalvelut, HSY)
- Rakennusjärjestys

LIITTEET

Liite 1. Kartat tärkeistä pohjavesialueista (luokat 1 ja 2)

Liite 2. Kartat vedenottojärvistä ja -joesta

Liite 3. Vesilain mukaiset vesistöt